

- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende: Skal artikel 7, stk. 3, sammenholdt med artikel 6 og 20, i direktiv 2002/21, sammenholdt med artikel 288 TEUF og artikel 4, stk. 3, TEU, fortolkes således, at den nationale ret er forpligtet til ikke at anvende nationale bestemmelser, som pålægger den nationale tilsynsmyndighed altid at gennemføre en konsolideringsprocedure, når den har truffet en foranstaltning, som kan få indvirkning på samhandelen mellem medlemsstaterne?

⁽¹⁾ EFT L 108, s. 33.

⁽²⁾ EFT L 108, s. 51.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Juzgado de Primera Instancia (Spanien) den 10. januar 2014 — Unnim Banc, S.A. mod Diego Fernández Gabarro m.fl.

(Sag C-8/14)

(2014/C 102/18)

Processprog: spansk

Den forelæggende ret

Juzgado de Primera Instancia

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Unnim Banc, S.A.

Sagsøgt: Diego Fernández Gabarro, Pedro Penalva López og Clara López Durán

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ fortolkes således, at de er til hinder for den frist på en måned, der er fastsat i lov nr. 1/2013 om forbedring af beskyttelsen af pantebrevsdebitorer, gældsomlægning og almene lejeboliger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT L 95, s. 29).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hoge Raad der Nederlanden (Nederlandene) den 13. januar 2014 — Staatssecretaris van Financiën, den anden part: D.G. Kieback

(Sag C-9/14)

(2014/C 102/19)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hoge Raad der Nederlanden

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Staatssecretaris van Financiën

Den anden part: D.G. Kieback

Præjudicielle spørgsmål

1. Skal artikel 39 TEF fortolkes således, at den medlemsstat, i hvilken en skattepligtig har lønnet beskæftigelse, ved sin beregning af indkomstskat skal tage hensyn til den skattepligtiges personlige og familiemæssige situation i et tilfælde, hvor (i) den skattepligtige kun har arbejdet en del af skatteåret i denne medlemsstat, mens han boede i en anden medlemsstat, (ii) han i denne periode erhvervede hele eller så godt som hele sin indkomst i beskæftigelsesstaten, (iii) han i det pågældende år flyttede sin bopæl og sit arbejde til en anden stat, og (iv) hvor han set over hele skatteåret ikke erhvervede hele eller så godt som hele sin indkomst i den førstnævnte beskæftigelsesstat?

2. Har det for besvarelsen af første spørgsmål nogen betydning, at den stat, til hvilken arbejdstageren i det pågældende skatteår flyttede sin bopæl og sit arbejde, ikke er en af Den Europæiske Unions medlemsstater?

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Hof van Beroep te Gent (Belgien) den 16. januar 2014 — Property Development Company NV mod Belgische Staat

(Sag C-16/14)

(2014/C 102/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Property Development Company NV

Sagsøgt: Belgische Staat

Præjudicielt spørgsmål

Udgør byggerenter, som i henhold til artikel 35, stk. 4, i Rådets fjerde direktiv 78/660/EØF⁽¹⁾ af 25. juli 1978 kan medregnes i kostprisen, i det omfang de vedrører fremstillingsperioden, en del af afgiftsgrundlaget for en udtagelse som omhandlet i artikel 5, stk. 6, i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF⁽²⁾ af 17. maj 1977, især af »kostprisen« som omhandlet i sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 1, litra b), og/eller biomkostningerne som omhandlet i sjette direktivs artikel 11, punkt A, stk. 2?

⁽¹⁾ Direktiv på grundlag af traktatens artikel 54, stk. 3, litra g), om årsregnskaberne for visse selskabsformer (EFT L 222, s. 11).

⁽²⁾ Direktiv om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag (EFT L 145, s. 1).

Appel iværksat den 21. januar 2014 af Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) til prøvelse af dom afsagt af Retten (Første Afdeling) den 8. november 2013 i sag T-536/10, Kessel Marketing & Vertriebs GmbH mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag C-31/14 P)

(2014/C 102/21)

Processprog: tysk

Parter

Appellant: Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) (ved D. Walicka, som befuldmægtiget)

Den anden part i appelsagen: Kessel Marketing & Vertriebs GmbH og Janssen-Cilag GmbH

Appellanten har nedlagt følgende påstande

— Den appellerede dom ophæves.